

Основні підходи організаційного вдосконалення функціонування сучасних агроформувань

Розкошна О.А., к.е.н., доцент

Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Серед основних підходів, які сприяють розвитку сільського господарства, підвищенню його ефективності в ринкових умовах належне місце посідає організаційне вдосконалення функціонування аграрних підприємств. Відомо, що в сільськогосподарській галузі виробництво більшості видів продукції розміщене майже на всій території України, в трьох природно - економічних зонах: Степу, Лісостепу, Поліссі. У зв'язку з цим потрібне обов'язкове наукове обґрунтування доцільності розміщення тієї чи іншої галузі сільського господарства в певному регіоні. Раціональне розміщення сільського господарства сприяє зростанню суспільного виробництва на основі ефективного використання землі, засобів виробництва і трудових ресурсів.

Територіальна форма поділу праці зумовлює спеціалізацію сільськогосподарського виробництва, яка є основою масового виробництва товарної продукції і структура якої визначає ті види сільськогосподарської продукції з якими агроформування повинні виступати у суспільному поділі праці. З розвитком науково-технічного прогресу все більшого значення набуває раціональне комбінування виробництва, сутність якого полягає в поєднанні в одному виробничому комплексі декількох технологічно - різнорідних спеціалізованих виробництв. Останні забезпечуватимуть з одного боку використання виробничих ресурсів в повній мірі, а з другого - випуск додаткової продукції.

Визначання розмірів господарських формувань доцільно ґрунтувати на встановленні оптимальних співвідношень між земельною площею, засобами механізації, кількістю працівників, обсягами виробництва. Існує декілька методичних підходів щодо визначення розмірів виробничих підрозділів підприємств, зокрема здійснення розрахунку чисельності працюючих у рослинництві і тваринництві виходячи з розміру посівної площі і кількості поголів'я також з урахуванням навантаження посівної площі в гектарах чи поголів'я тварин на одного працівника. Кожний структурний підрозділ повинен мати статус комерційної одиниці, а це можливо за умови створення ефективного економічного механізму господарювання. На сьогоднішній день актуальними щодо використання залишаються організаційні підходи, що базуються на врахуванні зацікавленості кожної людини у результатах виробництва.

Таким чином, сучасний рівень розвитку сільськогосподарських підприємств вимагає здійснення ефективних організаційних перетворень щодо оптимізації організаційно-економічного та соціально-психологічного механізмів господарювання. Такий підхід має застосовуватись як на рівні агроформування в цілому, так і на рівні внутрішньогосподарських структурних підрозділів зокрема.